

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

Katedra geografie

Barbora Tylová

**Lokální kultura v rurálním prostoru Moravského Slovácka a
její potenciál k udržitelnému lokálnímu rozvoji**

Bakalářská práce

vedoucí práce: Mgr. Miloslav Šerý, Ph.D.

Olomouc 2021

Bibliografický záznam

Autor (osobní číslo): Barbora Tylová (D18380)

Studijní obor: Geografie (kombinace AJ-Z)

Název práce: Lokální kultura v rurálním prostoru Moravského Slovácka a její potenciál k udržitelnému lokálnímu rozvoji

Title of thesis: Local Culture in the Rural Area of Moravské Slovácko and its Potential in Sustainable Local Development

Vedoucí práce: Mgr. Miloslav Šerý, Ph.D.

Rozsah práce: 40 stran, 2 vázané přílohy

Abstrakt: Bakalářská práce se zabývá lokální kulturou ve venkovských obcích Uherskohradištska. Teoretická část práce více rozebírá pojem kultura a také popisuje zájmové území. Pro sběr dat byla použita rešerše webových stránek jednotlivých obcí v SO ORP Uherské Hradiště.

Klíčová slova: Lokální kultura, Moravské Slovácko, rešerše webových stránek, Uherskohradištsko

Abstract: This bachelor thesis focuses on the local culture in the rural municipalities of Uherské Hradiště region. Theoretical part discusses the term culture and describes more the area of Uherské Hradiště region. The data was collected by research of web site of each municipality.

Keywords: Local culture, Moravské Slovácko, website research, Uherské Hradiště region

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně pod vedením Mgr.
Miloslava Šerého, Ph.D. a s využitím uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne

.....
Barbora Tylová

Poděkování:

Děkuji Mgr. Miloslavu Šérému, Ph.D. za odborné vedení bakalářské práce, ochotu a trpělivost při konzultacích.

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Pedagogická fakulta
Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Barbora TYLOVÁ**
Osobní číslo: **D18380**
Studijní program: **B7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání
Geografie**
Téma práce: **Lokální kultura v rurálním prostoru Moravského Slovácka a její potenciál k udržitelnému lokálnímu rozvoji**
Zadávací katedra: **Katedra geografie**

Zásady pro vypracování

Hlavním cílem bakalářské práce bude zhodnotit roli vybraných aspektů lokální kultury ve venkovských obcích Uherskohradištska. Důraz bude kladen na posouzení role v procesu lokálního rozvoje analyzovaných sídel. V práci samotné nejprve studentka představí teoretická a metodologická východiska bakalářské práce. Následně provede analýzu primárních a dostupných sekundárních dat. Zjištěné výsledky budou interpretovány a podrobeny kritické diskusi.

Rozsah pracovní zprávy: **5 000 – 8 000 slov**
Rozsah grafických prací: **Podle potřeb zadání**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

Anderson, K., Domosh, M., Pile, S., Thrift, N. eds. (2002): Handbook of cultural geography. London; Thousand Oaks; New Delhi: SAGE Publications.
Heřmanová, E., Chromý, P. a kol. (2009): Kulturní regiony a geografie kultury. Praha: ASPI.
Chromý, P., Skála, J. (2010): Kulturně geografické aspekty rozvoje příhraničních periferií: analýza vybraných složek územní identity obyvatelstva Sušicka. Geografie, 115(2), 223-246.
Patočka, J., Heřmanová, E. (2008): Lokální a regionální kultura v České republice. Kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví. Praha: ASPI.
Perlín, R., Kučerová, S., Kučera, Z. (2010): A Typology of Rural Space in Czechia according to its Potential for Development. Geografie 115(2), 161-187.
Maier, K. (2012): Udržitelný rozvoj území. Praha: Grada.
Vencálek, J. (1999): Slovácko: geografie místního regionu pro základní školy. Český Těšín: Olza.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Miloslav Šerý, Ph.D.**
Katedra geografie

Obsah

1	ÚVOD	7
2	METODY PRÁCE.....	8
3	STRUČNÉ PŘEDSTAVENÍ NÁRODOPISNÉHO REGIONU SLOVÁCKO	9
	3.1 Dolňácko	10
4	PŘEDSTAVENÍ ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ SO ORP UHERSKÉ HRADIŠTĚ	11
	4.1 Fyzicko-geografický popis regionu.....	12
	4.2 Sídlní struktura	13
5	KULTURA.....	16
	5.1 Lokální kultura nehmotná	16
	5.1.1 Lidová kultura	16
	5.1.2 Folklór.....	17
	5.1.3 Folklorismus.....	17
	5.2 Lokální kultura hmotná	18
	5.3 Aktéři lokální kultury	19
	5.4 Současná a populární kultura	19
	5.5 Uchování tradiční lidové kultury	20
6	KULTURA NA UHERSKOHRADIŠŤSKU	22
	6.1 Tradiční lidové akce.....	22
	6.2 Náboženské, sportovní a společenské akce.....	24
7	VÝSLEDKY ANALYTICKÉ ČÁSTI.....	26
8	DISKUSE.....	33
9	ZÁVĚR	36
10	SUMMARY	37
11	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	38
	PŘÍLOHY	41

1 ÚVOD

Tato bakalářská práce se zabývá lokální kulturou ve venkovských obcích Uherskohradištska. Oblast Uherskohradištska spadá pod subregion Dolňácko, které náleží pod etnografickou oblast Slovácko, která je kulturně velmi bohatá a rozmanitá. Hlavním cílem bakalářské práce je zhodnotit roli kulturních a společenských akcí pořádaných ve venkovských obcích již zmíněného regionu. Dílčím cílem práce je zjistit, zda počet akcí v obci souvisí s počtem obyvatel v obci, a zda je také nějaká souvislost mezi určitými typy konaných akcí a počtem obyvatel v obci. Dalším dílčím cílem je také zhodnotit, zda přítomnost základní školy v obci souvisí s celkovým počtem akcí konaných v obci. Posledním z dílčích cílů práce je zhodnotit intenzitu konání akcí ve venkovských obcích Uherskohradištska.

Kulturní a společenské akce patří k nehmotným kulturním památkám jednotlivých obcí. Jejich pořádání napomáhá k ekonomickému i dalšímu kulturnímu rozvoji venkovských obcí. Podle usnesení vlády ČR č. 11 ze dne 5.1.2011 a Koncepce účinnější péče o tradiční lidovou kulturu v ČR vydáno na období 2011-2015 a také na roky 2016-2020, existuje reálné nebezpečí o ochuzování lidové kultury na území ČR. K udržení těchto tradic etnografické oblasti je třeba, aby mělo obyvatelstvo zájem podílet se na kulturním životě v obci a rozvíjelo jej.

Teoretická část práce se věnuje zejména zájmovému území správní oblasti obce s rozšířenou působností Uherské Hradiště. Je zde představeno všech 48 obcí, které se nachází na tomto území. Protože zájmové území spadá pod subregion Dolňácko, což je jeden z několika dalších subregionů etnografické oblasti Slovácka, je v práci také stručně vysvětleno, jak se etnografická oblast Slovácko dělí. Teoretická část práce také obsahuje vysvětlení obsáhlého pojmu kultura. Pozornost je věnována lokální nehmotné kultuře, kterou se bakalářská práce zabývá.

V analytické části práce bude zhodnocena situace konaných akcí na Uherskohradištsku – počty jednotlivých akcí, souvislost počtu akcí s počtem obyvatel v obci, přítomností školy v obci a také rozdělení akcí podle měsíce konání v obci.

2 METODY PRÁCE

Analytická část této bakalářské práce byla vytvořena zejména na základě vypracované rešerše webových stránek jednotlivých obcí na Uherskohradištsku. Původně měl být výzkum proveden rešerší obecních zpravodajů, ale vzhledem k pandemické situaci nebylo možné fyzicky navštěvovat lokální knihovnu, kde jsou tyto obecní zpravodaje sesbírány, proto byla zvolena alternativa – webové stránky obcí. V případě, že obecní webová stránka neobsahovala potřebné informace, autorka práce kontaktovala telefonicky či přes e-mail příslušné administrativní pracovníky obce, kteří jí následně informace o obci zaslali elektronicky.

Výzkumným vzorkem jsou obce na Uherskohradištsku, které mají populační velikost do 3 000 obyvatel a nemají status města, těchto obcí je celkem 43. Výjimkou je Ostrožská Nová Ves, která tuto hranici překračuje o necelých 500 obyvatel. Tato obec nicméně i přes její počet obyvatel nemá status města, a proto se autorka bakalářské práce rozhodla Ostrožskou Novou Ves zařadit k výzkumnému vzorku. Ze všech 48 obcí SO ORP Uherské Hradiště bylo vyřazeno 5 měst – Uherské Hradiště, Kunovice, Staré Město, Hluk a Uherský Ostroh.

Sesbíraná data za rok 2019 byla následně utříděna do tabulek a podrobena analýze. Nejprve bude zjišťována případná souvislost počtu akcí s počtem obyvatel v obci. Dále bude zjišťovány obce s nejmenším a největším počtem pořádaných akcí. Následně byla vytvořena typologie akcí, do kterých byly události utříděny. Podle četností konání budou vybrány akce, které se v obcích konaly nejčastěji. Zjišťována bude také spojitost počtu akcí s přítomností základní školy, jako jednoho z aktérů lokální kultury. V poslední řadě bude zjišťována intenzita konání jednotlivých akcí v průběhu roku.

3 STRUČNÉ PŘEDSTAVENÍ NÁRODOPISNÉHO REGIONU SLOVÁCKO

Slovácko nebo také Moravské Slovensko představuje rozlehlý a nesterodnorodý národopisný region nacházející se na jihu Moravy (Jančář, 2000). Rozprostírá se téměř po celé rozloze Jihomoravského a Zlínského kraje. Přesná hranice etnografického regionu není jasná, ale autoři jako Niederle, Vencálek nebo Tarcalová se shodují, že severozápadní a severní hranice tohoto regionu prochází podél pohoří Chřiby a Ždánického lesa (Sečková, 2007). Severovýchodní hranice vede podle Vencálka (1999) až k řece Dyji, a tedy k soustavě Novomlýnských nádrží. Jižní hranice je tvořena přirozeně státní hranicí České republiky s Rakouskem a Slovenskem. Vymezené hranice Slovácka na počátku 20. století byly vymezeny v národopisné literatuře zejména podle krojových a dialektologických hledisek (Jančář, 2011).

Samotný region se dále dělí na několik etnografických pásem a podoblastí (obr. 1) (Vencálek, 1999):

- Zálesí (okolí Uherského Brodu)
- Dolňácko (dále se dělí na Strážnické, Uherskohradištské a Kyjovské Dolňácko)
- Horňácko (s centrem ve Velké nad Veličkou)
- Moravské Kopanice (s centrem ve Starém Hrozenkově)
- Podluží (ležící v okolí Lanžhota a Břeclavi až k Hodonínu a Rohatci)

1. Kozácko, 2. Blata, 3. Doudleby, 4. Prácheňsko, 5. Chodsko, 6. Plzeňsko, 7. Stříbrsko, 8. Plasko, 9. Karlovarsko, 10. Střední Čechy, 11. Polabí, 12. Boleslavsko, 13. Podještědí, 14. Podkrkonoší, 15. Náchodsko, 16. Hradecko, 17. Litomyšlsko, 18. Horácko, 19. Podhorácko, 20. Brněnsko, 21. Haná, 22. Slezsko, 23. Lašsko, 24. Valašsko, 25. **Moravské Slovácko: a) Kyjovsko, b) Dolňácko, c) Horňácko, d) Podluží, e) Luhačovické Zálesí, f) Moravské Kopanice**

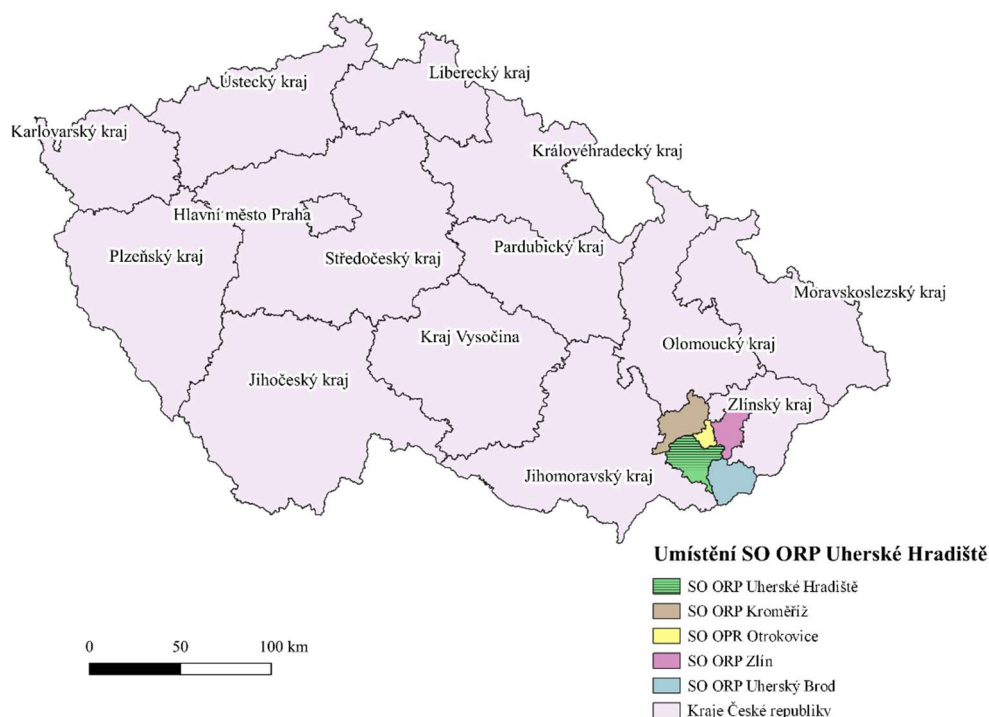
Obr.1 Mapa etnografických regionů České republiky (zdroj: Heřmanová, E., Chromý, P. a kol. (2009): Kulturní regiony a geografie kultury. 1. vyd. Praha: ASPI, a. s. ISBN 978-80-7357-339-3, str. 69)

3.1 Dolňácko

Etnografická oblast Slovácko je z velké části tvořena subregionem Dolňácko, které se nachází podél řeky Moravy a sousedí tak se Slovenskem. Oblast Dolňácka se dále dělí na Strážnicko, Kyjovsko a Uherskohradištsko. Strážnicko se nachází v jihomoravském kraji, v okrese Hodonín. Centrem oblasti je Strážnice, kde můžeme vidět ukázky typické Slovácké lidové architektury. Mezi obce spadající do oblasti Strážnicka patří například Petrov, Vnorovy, Veselí nad Moravou nebo Tvarožná Lhota. Další částí Dolňácka je Kyjovsko. Také tato oblast leží v Jihomoravském kraji v okrese Hodonín. Kyjovskou vinařskou oblast tvoří jižní úbočí Ždánického lesa oblast rozprostírající se mezi Svatobořicemi-Mistřínem, Ždánicemi a Ježovem (Vencálek, 1999).

Poslední částí Dolňácka, kterou se bude více zabývat i tato bakalářská práce, je Uherskohradištsko. Nachází se ve Zlínském kraji v okrese Uherské Hradiště. Centrem této oblasti je město Uherské Hradiště s bohatou historií. Obce na Uherskohradištsku jsou také důležitou vinařskou oblastí, která se rozprostírá od východní hranice Chřibů až k Vlčnovu (Vencálek, 1999).

4 PŘEDSTAVENÍ ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ SO ORP UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Obr.2 Umístění SO ORP Uherské Hradiště v rámci krajů České republiky (zdroj: ARCDATA ČR, s.r.o. ArcČR 50, vlastní zpracování)

Bakalářská práce se bude zabývat správním obvodem města s rozšířenou působností Uherské Hradiště (SO ORP Uherské Hradiště). Správní obvod Uherské Hradiště se nachází na jihozápadě Zlínského kraje a sousedí tedy přímo s Jihomoravským krajem. Správní obvod se skládá ze 48 obcí, což je největší množství ze všech správních obvodů ve Zlínském kraji. Ve správním obvodu se nachází 5 obcí, které mají status města – Uherské Hradiště, Staré Město Kunovice, Hluk a Uherský Ostroh. Další 3 obce mají status městyse – Polešovice, Buchlovice a Osvětimany (ČSÚ, 2014).

Správní oblast sousedí ze severu se správními oblastmi obce s rozšířenou působností Kroměříž, Otrokovice a Zlín. Na východě správní oblasti leží správní oblast Uherský Brod. Na jihu a západě pak správní oblast sousedí se správními oblastmi, které již náleží Jihomoravskému kraji – Kyjov a Veselí nad Moravou.

Centrem správního obvodu je město Uherské Hradiště. Město Uherské Hradiště, a i velká část správního obvodu, je poměrně významným místem s bohatou historií,

množstvím významných památek a tradiční Slováckou kulturou. Správní oblast totiž spadá pod národopisnou oblast Dolňácko.

Správní obvody byly vymezeny ve vyhlášce Ministerstva vnitra o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností č. 388/2002 Sb., která vešla v účinnost 1.1. 2003. Tato vyhláška obsahuje výčet všech obcí patřících do jednotlivých správních obvodů ve všech krajích České republiky. Na území České republiky se nachází 389 správních obvodů, nevyplňují tedy celé území republiky (Lacina, Sekerka 2008).

Obr.3 Obce v SO ORP Uherské Hradiště (zdroj: Vyhláška č. 338/2002 Sb., ArcČR 500, vlastní zpracování)

4.1 Fyzicko-geografický popis regionu

Z geomorfologického hlediska patří Uherskohradištsko do provincie Západních Karpat a Západopanonské pánve. Provincie Západní Karpaty se dále dělí na Středomoravské Karpaty a Moravsko-slovenské Karpaty. K jejich celkům nacházející se v zájmovém území patří Chříby, Kyjovská Pahorkatina, Vizovická vrchovina a Bílé Karpaty na východě. K podcelkům pak patří Vážanská vrchovina, Kudlovická pahorkatina a Hlucká pahorkatina. Provincie Západopanonská pánev je tvořena soustavou

Vídeňská pánev, podsoustavou Jihomoravská pánev a celkem Dolnomoravský úval (Vencálek, 1999). Většinu zájmového území tvoří vysočiny, výjimkou je území ležící v Dolnomoravském úvalu. Nejvyšším bodem území je Brdo – 584,7 m n.m.

Správní oblast Uherské Hradiště náleží do mírného klimatického pásma a do tří klimatických oblastí. Do teplých oblastí T2, T4 a do mírně teplé oblasti MT11. Průměrná roční teplota v roce 2020 byla 9-10°C. Roční úhrn srážek se pohyboval mezi 550 a 600 mm (ČHMÚ, 2020).

Region náleží do úmoří Černého moře. Na území se nacházejí tyto významné řeky: Morava a Olšava. Další významnou řekou je například Kyjovka pramenící v Chříbech. V krajině zájmového území pak lze pozorovat mnoho slepých ramen řeky Moravy, které vznikly následkem narovnaní meandrů této řeky. Ve správní oblasti se také nachází několik vodních ploch – v obci Ostrožská Nová Ves, Polešovice, Buchlovice, Staré Město, Huštěnovice, Hluk a v dalších.

Z hlediska půdní geografie se jedná o poměrně úrodnou oblast. Na území se hojně vyskytují zejména černozemě, hnědozemě a kambizemě. Podél řek Moravy a Olšavy se vyskytují fluvizemě (Česká geologická služba, 2021).

4.2 Sídlní struktura

Tab. 1 Rozdělení obcí SO ORP Uherské Hradiště do kategorií pro rok 2019

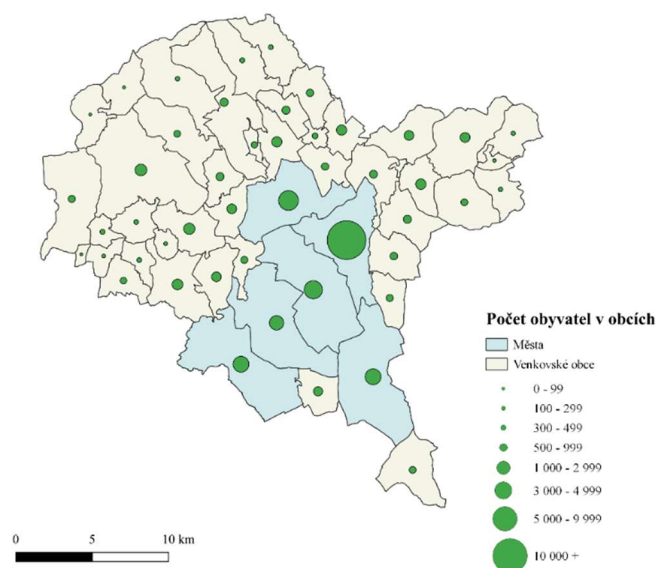
VELIKOSTNÍ KATEGORIE	POČET OBCÍ	POČET OBYVATEL	ROZLOHA (km ²)	HUSTOTA ZALIDNĚNÍ
0–99	1	43	0,9	47,78
100–299	5	1 009	22,2	45,45
300–499	8	3 272	66,7	49,06
500–999	11	9 192	91,6	100,35
1 000–2 999	17	26 977	184,8	145,98
3 000–4 999	3	12 099	81	149,37
5 000–9 999	2	12 258	49,4	248,14
10000 +	1	25 212	21,3	1 183,66
Region	48	90 062	517,9	173,90

zdroj: Český statistický úřad

Ve správním obvodě se nachází celkem 48 obcí. Pouze 5 z nich má status města a jde tedy o největší obce SO ORP Uherské Hradiště – Uherské Hradiště, Staré Město, Kunovice, Hluk a Uherský Ostroh. Města Uherské Hradiště, Staré Město a Kunovice tvoří aglomeraci, jde tedy o seskupení sídel kolem jednoho hlavního města – v tomto případě okolo Uherského Hradiště. Tato města pak tvoří samotné jádro oblasti, města Hluk a Uherský Ostroh a ostatní obce v jejich okolí tvoří zázemí tohoto jádra. Vytváří se tak příznivé podmínky například pro dojížděku do zaměstnání nebo do škol (Toušek a kol., 2008).

Ostatní obce kromě jádra a jeho zázemí mají status městyse nebo obce. Vždy mají populační velikost do 3 000 obyvatel a mohou se nazývat obcemi. Výjimkou je Ostrožská Nová Ves, která i přes počet 3 492 je stále obcí. Nejvyšší počet obyvatel má Uherské Hradiště, které má 25 212 obyvatel. Rozhodně však není největší svou katastrální výměrou. Rozlohou jsou největší Buchlovice s 32km². Rozlohu větší, než Uherské Hradiště má také Hluk, Kunovice, Uherský Ostroh a již zmíněná Ostrožská Nová Ves. Populačně i katastrální výměrou je nejmenší obcí Hostějov s pouhými 43 obyvateli a rozlohou 0,9km². Populační velikostí pak následují Staré Hutě, Stupava, Svárov, Újezdec a Tučapy.

Velkou skupinu tvoří obce, které mají populační velikost 500 až 999 obyvatel. Mezi těchto 11 obcí patří rozlohou středně velké obce jako například Břestek, Osvětimany, Huštěnovice nebo Ořechov. Nejčetnější skupinu tvoří obce od 1 000 do 2 999 obyvatel. Spadá zde například obec Velehrad, která je významným poutním místem a patří mezi nejznámější obce Uherskohradištska. Dále také Polešovice, Zlechov, Tupesy, Ostrožská Lhota, Boršice a další.

Obr.4 Rozdělení správní oblasti obce s rozšířenou působností Uherské Hradiště na venkovské obce a města (zdroj: Český statistický úřad, ArcČR 500, vlastní zpracování)

Venkovský prostor označuje oblast neměstskou, ve které se objevují odlišné vzorce chování, jednání a celkově socioekonomické i sociokulturní prostředí. Venkovský prostor se také definuje jako oblast s poměrně nízkou hustotou zalidnění a obvykle větším počtem pracujících zaměstnaných v zemědělství (Chromý a kol., 2011).

Pojem venkovská obec není v České republice přesně definován. Lze logicky odvodit, že venkovskou obcí je možno pojmenovávat veškeré obce, které nemají status města. Obvykle se i zde používá hranice obyvatel 3 000. Problém nastává tehdy, jestliže má obec více částí. Každá část nepřesáhne tuto hranici, ale dohromady přesahují hranici 3 000 (Perlín, 2010). V zájmovém území této bakalářské práce se však tento příklad nevyskytuje.

Podle Perlína (2010) není venkovský prostor v České republice homogenní a jednotvárný. Perlín provedl analýzu a následně typologii venkovského prostoru v České republice, ze které vyplynulo, že venkovské obce Uherskohradištska patří pod kategorii vybavený moravský venkov. Obce jsou poměrně dobře vybaveny technickou infrastrukturou a veřejnými službami. V obcích se objevuje velký počet rodáků. Jde také o oblast s příznivým potenciálem k socio-kulturnímu rozvoji. Nízká hustota zalidnění bývá obvykle kompenzována právě dobrým přístupem k občanským infrastrukturám. Ne vždy je totiž třeba tyto venkovské obce nutně měnit a přibližovat se tak městu (Maier, 2012).

5 KULTURA

Pojem „kultura“ bývá vysvětlován v několika souvislostech, je tak pojmem mnohoznačným. V kontextu této bakalářské práce je vhodné definovat kulturu jako „*složité společenský jev či proces, který se neustále vyvíjí, který je specificky lidským výtvorem, a který slouží k mnohostranné kultivaci jedinců a sociálních skupin*“ (Patočka, Heřmanová 2008, s. 47).

Pojem „lokální kultura“ se od pojmu „kultura“ liší hlavně vázaností k určitému území. Lokální kulturu tvoří materiální i nemateriální prvky tradiční i globální kultury. Důležitou roli hraje krajina, která utváří místní kulturní klima a mění tak její vzhled (Zemánek, 2003). Lokální kultura je velmi důležitá k posílení pocitu sounáležitosti, má také sociální funkci a pomáhá spoluvytvářet identitu větších celků – například kulturních regionů. Lokální kultura hmotná i nehmotná napomáhá také samotnému rozvoji obcí v dané kulturní oblasti, je totiž častým lákadlem v rámci cestovního ruchu a zejména agroturistiky (Zemánek, 2003).

5.1 Lokální kultura nehmotná

Mezi nehmotnou lokální kulturu můžeme zařadit například obecný způsob života (můžeme pozorovat jisté odlišnosti ve způsobu života na venkově či ve městě) nebo sdružování se do spolků (často se stávají nositeli místních tradic) (Zemánek, 2003). Nehmotnou lokální kulturu konkrétního území doplňují folklór, tradice a zvyklosti. Mezi lokální kulturu patří lidová kultura, folklór, populární a masová kultura (Patočka, Heřmanová, 2008).

5.1.1 Lidová kultura

Pojem tradiční lidová kultura vystihuje venkovskou kulturu od 18. století do poloviny 19. století na určitém území. Podle Vondruškové a Vondrušky (1988) se mezi prvky lidové kultury řadí zejména takové výtvoř, které si lidé žijící na venkově dokázali vyrobit sami nebo dohromady jako vesnice. K projevům lidové kultury kromě hmotných prvků můžeme zařadit například lidovou slovesnost, tanec, hudbu, obřady, obyčeje a mnohem více. Těmito dochovanými prvky tradiční lidové kultury se zabývá etnografie. Souběžně s kulturou lidovou ovšem existovala a více se rozvíjela kultura elitní, pod kterou spadaly jiné subkultury – všechny tyto kultury se vzájemně prolínaly (Patočka, Heřmanová, 2008).

V 19. století a počátkem 20. století se lidová kultura v Čechách i na Moravě rozvíjela v každém regionu odlišně. V důsledku různých fyzicko-geografických a socio-ekonomických podmínek se vytvořily etnografické regiony, které jsou charakteristické různou mírou tradicionality, autentických projevů lidové kultury, způsobem života obyvatelstva a společnými kulturními prvky. Mezi tyto etnografické regiony se řadí Chodsko, Plzeňsko, Podkrkonoší, Slovácko, Horácko, Valašsko a Haná (Vondrušková, Vondruška, 1988).

5.1.2 Folklor

Folklor je součástí lidové kultury a označuje zachované soubory lidových aktivit po předcích na určitém území. Jde například o přísloví, říkanky, písně a zvyky. Soubory těchto výtvorů vznikaly dlouhodobě na základě každodenních, sezónních i zábavních zvyklostí. Typickým znakem folklóru je ústní předávání znalostí. Často není znám autor písní a říkadel, dalším znakem je také variabilita a různorodost podle konkrétního území (Patočka, Heřmanová, 2008).

K folklóru neodmyslitelně patří zvyklosti – tedy charakteristické chování skupiny lidí pro určitou oblast, které se neustále opakuje. Mezi těmito zvyky se objevují zvyky vycházející z původní lidové kultury a také moderní zvyky patřící k populární kultuře (vítání občánků) (Patočka, Heřmanová, 2008).

5.1.3 Folklorismus

Pojmem odvozeným od slova folklor je folklorismus. Tento pojem se používá pro život lidové kultury, který se odehrává v jiném prostředí než v tom původním. Jde o praktikování některých zvyků, pořádání různých festivalů a dělání folkloru co nejvíce „barevného“ a atraktivního pro přihlížející (Jančář, 2011).

Folklorismus se může týkat také využívání tradičních technologií, které slouží pro vytváření předmětů pro moderní a současné prostředí. Například v Uherském Hradišti byly vytvořeny podmínky pro obnovu tradičních řemesel, které se poté stávají součástí hmotné kultury. Institucí pro organizaci a studium novodobého užívání lidové kultury se stal Národní ústav lidové kultury ve Strážnici, později se ústav stal odbornou institucí a nyní má celostátní působnost. (Jančář, 2011).

5.2 Lokální kultura hmotná

V České republice je chráněno asi 44 600 nemovitých a přes 900 000 movitých kulturních památek (Patočka, Heřmanová, 2008). Mezi hmotnou lokální kulturu řadíme prvky lidové architektury, sakrální památky, městskou architekturu a drobné artefakty. V rámci lidové architektury bývá často oceňováno vnitřní uspořádání zemědělských usedlostí a jiných venkovských obydlí, použité stavební materiály, přítomnost zápraží a typické půdorysy (Patočka, Heřmanová, 2008). Na Slovácku můžeme vidět tyto typické památky lidové kultury ve Vlčnově nebo v Muzeu Vesnice Jihovýchodní Moravy ve Strážnici (Jančář, 2000). Roste obliba tzv. venkovského cestovního ruchu, která láká rekreanty na ubytování v chalupách nebo v penzionech, které dříve byly původními vesnickými stavbami (Chromý, Heřmanová, 2009).

Mezi sakrální památky řadíme kostely, kláštery, kapličky, baziliky, katedrály, křížky a boží muka. Tyto památky byly vždy umísťovány podle určitých zákonitostí. Větší sakrální památky se stavěly na místech, která se zdála být geofyzikálně výjimečná. Naopak drobnější sakrální stavby, jako například křížky, byly umísťovány do míst, odkud lidé cítili ohrožení (Patočka, Heřmanová, 2008). Dále byly často stavěny i morové a mariánské sloupy. Morové sloupy byly stavěny od 15. do 18. století a sloužily jako prevence před morem, měly chránit během epidemie, ale také i po skončení epidemie – obyvatelé tak děkovali za přežití. Mariánské sloupy sloužily k uctívání Panny Marie nebo k zasvěcování kostelů (Chromý, Heřmanová, 2009).

V běžném životě můžeme ve městech vidět městské památky. Příkladem mohou být měšťanské domy, radnice, městské brány, kašny a věže. K ochraně těchto typů památek jsou vyhlášovány městské památkové rezervace a městské památkové zóny (Patočka, Heřmanová, 2008).

Drobné artefakty jsou hmotné předměty, které jsou spojeny s nehmotnou kulturou dané oblasti nebo regionu. Jsou to například kroje, které se vždy liší podle určité oblasti nebo místní kultury a později sloužily jako identifikační prvek. Další drobnými artefakty jsou obecní kroniky, historické mapy nebo typické keramiky. Na Slovácku je typická Tupeská keramika – majolika, která je známá pro své barevné červeno-žluto-modré květiny a jiné ornamenty (Patočka, Heřmanová, 2008).

5.3 Aktéři lokální kultury

Lokální kultura má obvykle podobu podle sociálního mikroklimatu obce, tedy podle celkové vzdělanosti, hodnot místního obyvatelstva, vzorců chování, historického kontextu a tradic. Pomocí těchto faktorů je určována kvalita sociálního prostředí dané lokality. Tyto faktory se také odrážejí jednak v počtu ale i v působení jednotlivých sociálních aktérů v tvorbě lokální kultury. Sociální aktér je realizátor určité činnosti. Tímto realizátorem může být jedinec, ale také sociální uskupení reprezentující zájmy části obyvatel (Patočka, Heřmanová, 2008).

Mezi aktéry lokální kultury pak mohou patřit obyvatelé obce, sdružení v obci, instituce veřejné správy, neziskové organizace aj. Aktéři lokální kultury vykonávají spontánní spolkovou činnost, která vychází ze společných zájmů a potřeby seberealizace. V rámci místního společenského života jsou typickými aktéry konkrétně různé zájmové organizace – svaz zahrádkářů, včelařů, hasičů, vinařů a myslivců, dále také tělovýchovná jednota, skautský oddíl, sokol, orel a často také církve. Existuje velký počet vlastivědně zaměřených sdružení občanů či různých nadací, které se soustředí na záchranu i obnovu místních kulturních památek hmotných i nehmotných. Dalšími významnými aktéry jsou zájmové kroužky, taneční a pěvecké soubory, divadelní soubory. Tyto soubory jsou často zřizovány při místní škole, jejichž cílem je zachování a obnova místních tradic a lokální kultury celkově (Patočka, Heřmanová, 2008).

5.4 Současná a populární kultura

Po roce 1989 v České republice dochází ke kulturnímu šoku. Po dlouhé době stagnace kultury přichází velká variabilita kulturních vzorců a inovací, které nově pronikaly ze zahraničních kulturních ohnisek. Docházelo tak zcela novému problému komercializace umění. Výsledkem byla orientace na masový konzumerismus (Patočka, Heřmanová, 2008).

Nositeli populární kultury je široká skupina lidí – populace. Od poloviny 20. století se začíná mluvit o kultuře masové, pro kterou je typická komercializace a také prostředky masové komunikace. Šíření masové kultury usnadňuje vyšší vzdělanost, zvýšení životní úrovně, nárůst volného času, a hlavně stále vyšší výdaje na zábavu ve středních vrstvách populace. (Patočka, Heřmanová, 2008). Podle Hartla a Hartlové (2000) populace vyjadřuje v rámci masové kultury svoji nespokojenost s momentálním stavem kultury a společností, a to hlavně skrze masovou komunikaci.

5.5 Uchování tradiční lidové kultury

Tradiční hmotná lidová kultura zanikla v masovém měřítku zhruba v první polovině 20. století. Do této doby se ale vyskytovaly určité vlny zájmu o lidovou kulturu. Zejména pak v době národního obrození, v roce 1848 souvislosti s revolučním obdobím a také v roce 1918 při rozpadu Rakouska-Uherska. I nyní se nacházíme v období, kdy se někteří obyvatelé více zajímají o etnografické regiony – snaží se oživit lidové tradice, zakládají folklorní soubory a pořádají folklorní festivaly. Neexistují však žádné údaje o zaniklých nebo obnovených prvcích a projevech lidové kultury (Patočka, Heřmanová, 2008). Stále však dochází k jistému úpadku lokální vesnické kultury. Zejména pak kvůli nižšímu počtu a stále většímu úbytku nositelů lokální vesnické kultury. Dále potom stále menší vliv náboženství, které tvoří základ pro lidovou a vesnickou kulturu (Zemánek, 2003).

Proto vláda České republiky poprvé schválila v roce 2003 podporu této oblasti v rámci „Konceptce účinnější péče o tradiční lidovou kulturu v České republice“ na roky 2003-2010, která se dá považovat za úspěšnou, a proto následovaly konceptce na další roky. Vláda v koncepci na roky 2011-2015 a 2016-2020 uvádí, že existuje reálné nebezpečí o ochuzování lidové kultury na území ČR. Čím dál více totiž dochází ke ztrátě tradičních zvyků, dovedností, hmotných i nehmotných prvků lidové kultury. Následně tak dochází i ke ztrátě poznatků, které jsou důležité pro udržitelný rozvoj, a stejně tak dochází ke ztrátě kulturního dědictví, o které by měl stát pečovat. Cílem konceptce je určit nástroje péče o tradiční lidovou kulturu a přispět tak lepší ochraně a předávání spíše nemateriálních prvků tradiční lidové kultury mladším generacím obyvatelstva. Konceptce má v úmyslu zapojit státní i nestátní organizace a také jednotlivce, kteří pomohou uchovat a obohatit současnou kulturu a poté ji předat následujícím generacím. Na základě tohoto usnesení vlády ve spolupráci s Národním ústavem lidové kultury byly pověřeny na národní a regionální úrovni některé odborné instituce, aby plnily funkci školicích, informačních, a metodologických pracovišť pro dokumentaci a péči o lidovou kulturu. Cílem je tak pokračovat v rozvíjení udržitelnosti současného stavu tradiční lidové kultury na území České republiky. Ve Zlínském kraji bylo těmito funkcemi pověřeno Slovácké muzeum v Uherském Hradišti.

Mezinárodní organizace OSN pro vzdělání, vědu a kulturu UNESCO schválilo na svém 25. zasedání Generální konference UNESCO v roce 1989 „*Doporučení k ochraně tradiční a lidové kultury*“. Zástupci uznali, že tradiční a lidová kultura je důležitým dědictvím lidstva a spojuje národy i sociální skupiny. Doporučení dále zmiňuje, že vlády by měly mít rozhodující úlohu v ochraně tradiční kultury. Generální konference také doporučila, aby každý členský stát upozornil ministerstva a ostatní organizace odpovědné za ochranu tradiční lidové kultury na rizika spojená se zánikem ústních tradic. Na 32. zasedání Generální konference UNESCO v roce 2003 byla přijata „*Úmluva o zachování nemateriálního kulturního dědictví*“, která založila nové seznamy pro prvky nemotné kultury. Mezi nemotné kulturní dědictví UNESCO v České republice patří například slovácký verbuňk, masopust a jízda králů (Národní ústav lidové kultury, 1989).

6 KULTURA NA UHERSKOHRADIŠŤSKU

Oblast Uherskohradištska je velmi bohatá na lidovou kulturu vycházející z místního folklóru. Je také jedním z nevýznamnějších regionů v oblasti lidové tvořivosti v České republice. V různé míře jsou prvky folklóru a dodržované tradice nebo zvyklosti přítomny v každé obci Uherskohradištska, ne vždy se ale dodržují nebo slaví stejně. V oblasti jsou samozřejmě pozorovatelné i prvky populární kultury stejně jako jinde v České republice.

Na udržení folklóru v obcích se obvykle podílí obec samotná nebo jiní aktéři – například místní škola, národopisné soubory skládající se z dobrovolníků a nadšenců lidové kultury a jiné spolky. Příkladem národopisného souboru může být velmi známý folklórní soubor Hradišťan, Kunovjan nebo Dolina – folklórní soubor pocházející ze Starého Města.

Pro potřeby práce byla vytvořena typologie konaných akcí v SO ORP Uherské Hradiště. První kategorií jsou tradiční lidové akce. Podstata těch nejdůležitějších akcí je vysvětlena v následující podkapitole. Dalšími kategoriemi jsou náboženské akce, sportovní a společenské.

6.1 Tradiční lidové akce

Mezi nejtradičnější venkovské akce patří bezesporu hody. Hodová tradice patří k živým jevům tradiční lidové kultury. V každé obci mají hody jinou strukturu a odlišné specifické jevy – zpěv, tanec a zejména kroj. V minulosti měly hody funkci děkovných oslav. Vždy byly završením úspěšné zemědělské sezóny a vázaly se na konec léta či začátek podzimu. Z historických pramenů je známo, že hodové občůzky se konaly v 19. století jak na Uherskohradištsku, tak i ve zbytku regionu jižní Moravy. Hody s právem jsou ale záležitostí čistě Uherskohradištska (Tarcalová, 2008). Malé či velké právo s dalšími prvky hodů jsou odlišujícím a zcela specifickým prvkem, díky kterým je můžeme odlišit od jiných hodových tradic na Slovácku. Hody s právem se vždy slaví na podzim a v každé obci se slaví v jiném termínu. Podle Tarcalové (2008) se hody slaví na základě toho, zda jde o:

- císařské hody (konající se třetí neděli v říjnu, např. Tupesy, Zlechov)
- patronské hody (konaly se ve farních obcích a v nejbližší neděli svátku daného patrona, např. Martinské hody v Buchlovicích)

- hody k vysvěcení kostela (slaví se co nejbližší ke dni vysvěcení kostela, např. Polešovice, Kostelany nad Moravou)
- republikánské hody (spojovány se vznikem republiky, a tedy slaveny okolo 28. října, např. Kněžpole, Zlámanec)

Protože byly hody vždy velmi významným obdobím v roce, dodnes se před konáním obec důkladně uklidí, vyzdobí se obecní ukazatel, budova obecního úřadu, kulturní dům a domy stárek a stárků. Dříve hody trvaly od neděle do středy. Nyní se hodové dny přesunuly na volné dny – většinou na pátek, sobotu a neděli. V pátek se koná zapalování hodů – Hodová chasa nacvičí program lidových tanců a zpěvů, který se během soboty a neděle v krojích předvádí přihlížejícím, během těchto dvou dnů probíhá ještě mnohem více tradic a zvyků – vyvolávání stárka, povolení ke konání hodů o starosty, věšení práva a mnoho dalších. V sobotu večer se obvykle koná hodová zábava, která je opět plná tance a zpěvu a koná se nejen pro místní obyvatele. V neděli dopoledne vždy probíhá bohoslužba. Po zbytek dne pak probíhají obchůzky obcí a den je zakončen posezením u cimbálu (Tarcalová, 2008).

Další velmi častou tradicí a akcí probíhající v oblasti Uherskohradištska je Stavění máje. Koná se obvykle v předvečer 1. května, kdy se na určitém místě sejdou starší chlapci a muži z obce. Následně se snaží postavit máj vysoký několik metrů a na samém vrcholu ozdobený barevnými květinami a stuhami. Máj má představovat přicházející jaro a probuzení další síly. V některých obcích také přetrvává tradice řezání Májky v „konkurenčních“ obcích, a je tak třeba si svou obecní Májku hlídat. Tradice se udržela například v Traplicích nebo Jankovicích. Stejně tak je tradicí už oficiální Kácení máje, které probíhá obvykle 31. května. Kácení i stavění probíhá za přítomnosti tradiční hudby, zpěvu a tance.

Fašanku se obvykle v jiných národopisných regionech říká Masopust. Týká se období od svátku Tří králů do začátku velikonočního půstu, tedy do Popeleční středy. Během tohoto období byla vždy zvykem obchůzka mládenců v maskách v doprovodu muzikantů. Chasa byla obdařena různými naturáliemi od ostatních obyvatel obce (Jančář, 2000). Tato tradice byla uchována až do současnosti. Nyní se však slaví v pozměněné podobě. Na obchůzku už nechodí jen chlapci, ale také dívky. I nyní obcházejí v nejrůznějších maskách za doprovodu hudby, tance a dobrého jídla. S Fašankem je také spojena tradice Pochovávání basy, kdy končí veškeré veselí a začíná čas půstu.

V několika obcích se také dochovala tradice Vynášení Morény (nebo také Mařeny či smrti). Koná se obvykle nad konci března či počátkem dubna. Tato tradice má za úkol přinést léto do obce. Dívky z obce se sejdou a v průvodu při zpívání písní typických pro tuto tradici nesou Mařenu k řece nebo potoku. Mařena má podobu postavy vytvarovanou ze slámy, s tureckým šátkem zavázaným okolo hlavy. Kolem krku má obvykle korále z vaječných skořápek. Tato postava se podpálí a hodí do potoka. Tím si Moréna odnese zimu a přinese léto.

Pro Uherskohradištsko jsou typické také košty a výstavy vín. Výstava vín se v obci pořádá jednou ročně a pořadatelem je obvykle Zahrádkářský svaz. Zahrádkářský svaz si zvolí předsedu komise, kterým je většinou významný vinař obce. Předseda následně vybere ostatní členy bodovací komise. Komise má za úkol ohodnotit vína a vybrat šampiona. Je pravidlem, že bodovací komise nehodnotí vína na výstavě ve vlastní obci. Vždy se komise spojí se sprátenou obcí a hodnotí si tak vína navzájem. Tato vína se poté podávají na koštech a výstavách pro veřejnost. Košty vín a výstavy vín mohou být částečně dotovány Vinařským Fondem nebo také Ministerstvem zemědělství České republiky.

6.2 Náboženské, sportovní a společenské akce

Akce s náboženskou tematikou jsou pro oblast Uherskohradištska poměrně typické. Okres Uherské Hradiště měl podle sčítání lidí, domů a bytů za roky 2001 i 2011 nejvyšší podíl věřících ze všech okresů v České republice (ČSÚ, 2014). Zřejmě proto se také stále konají akce, které jsou spjaté s náboženstvím.

Příkladem takovéto akce je Vánoční půlnoční mše, která se koná ve většině obcí Uherskohradištska včetně větších měst. Obvyklé je také velikonoční „hrkání“, protože během Zeleného čtvrtku, Velkého pátku a Bílé soboty nezvoní zvony. Lidově se říká, že zvony odletěly do Říma, proto po obci obcházejí chlapi s řehtačkami. Dále je zajímavá slavnost Božího Těla, která je pro katolíky významným svátkem. Při této slavnosti jde obcí procesí v čele s družičkami, které na cestu sypaly okvětní lístky, za nimi kněz a ostatní lidé. Dříve bylo zvykem se zastavovat u oltářů, tato tradice se ale dochovala jen v málo obcích. Tradiční akcí konající se celorepublikově je Tříkrálová sbírka. Mezi oblíbené akce s náboženskou tematikou patří také různé poutě na typicky náboženská místa – na Uherskohradištsku například poutní kaple Svátý Antonín.

Další velmi důležitou kategorií jsou společenské akce. Časté jsou různé plesy – školní, myslivecké, maškarní, krojové, hasičský. Tyto plesy jsou většinou pořádány právě nejangažovanějšími aktéry lokální kultury v konkrétní obci. Často je ekonomický přínos takových akcí hlavním zdrojem financování těchto spolků. Mezi společenské akce bylo zařazeno i vítání občánků. Jde o ceremoniál, kdy starosta nebo místostarosta obce přivítá nově narozené děti s trvalým bydlištěm v té konkrétní obci. Obvykle je doprovázen i krátkým programem – například krátkým pásmem zpívání dětí z národopisného souboru nebo z mateřské školy. Rodiče dostávají darem určitou peněžní částku nebo jiný hmotný dar. Tento obřad se může opakovat i několikrát ročně podle počtu obyvatel v obci.

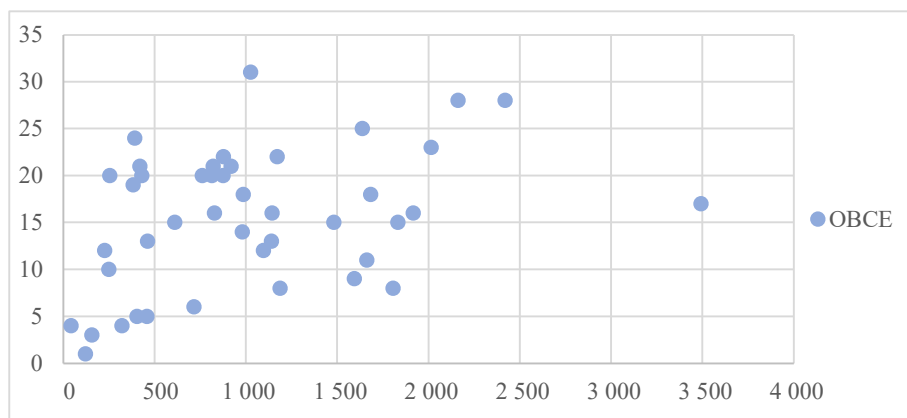
Příkladem sportovních akcí může být turnaj ve stolním tenise, rybářské závody, fotbalové zápasy, dětské drakiády, zavírání a otevírání cyklostezek nebo přespolní běhy. V obcích se také konají specifické sportovní akce, které mají vlastní specifická pravidla a průběh. Obvykle jsou obyvateli obce velmi oblíbené. Návštěvníky těchto akcí tvoří také obyvatelé jiných obcí. Jde například o Polešovickou lávku, Topolskou kolečkiádu, vzduchovkový turnaj, závody fechtlů a mnoho dalších.

7 VÝSLEDKY ANALYTICKÉ ČÁSTI

Oblast Uherskohradištska je oblastí, která je poměrně bohatá na kulturní a společenské dění. Protože oblast náleží Dolňácku, což je jeden ze subregionu Slovácka, objevují se zde zejména akce patřící přímo k tradičním lidovým zvykům, ale také i akce patřící spíše k novodobé populární a komerční kultuře.

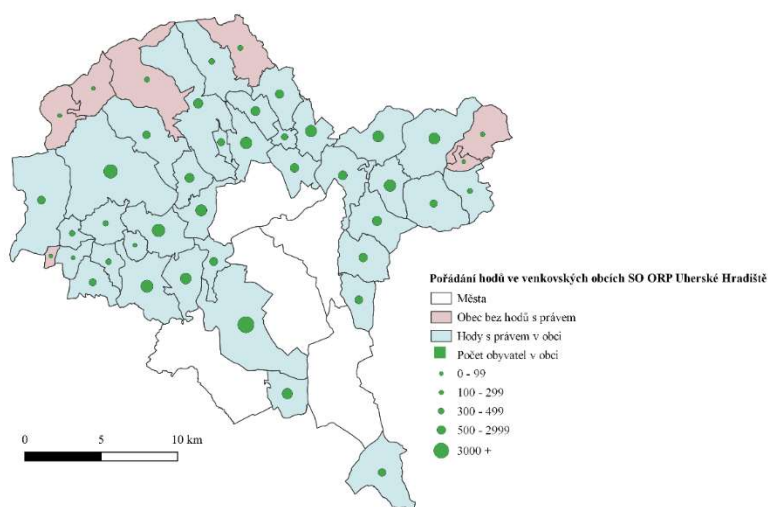
V rámci výzkumné části bakalářské práce byly zjišťovány celkové počty akcí konaných v obcích SO ORP Uherské Hradiště a případná závislost počtu akcí na velikosti obce. Již z grafického znázornění počtu obyvatel v obci a četností akcí (obr. 5) je jasné, že počet obyvatel v obci nijak nesouvisí s počtem konaných akcí v obci. Také výpočet pomocí koeficientu korelace (Pearsonovým koeficientem) nezávislost těchto dvou veličin potvrdil. Výsledek výpočtu je 0,36, což značí nepříliš těsný vztah dvou proměnných. Například v obci Salaš s celkovým počtem 392 obyvatel se v roce 2019 konalo 24 společenských a kulturních akcí. To je podobný počet akcí jako v obci Polešovice, které mají celkem 2015 obyvatel. Nejmenší počet akcí se konal ve Starých Hutích a také v Hostějově.

Nejvyšší počet akcí se pak konal v Buchlovicích a Popovicích. V těchto obcích však počet akcí může zkreslovat ten fakt, že obě obce mají ve svém katastru amfiteátr, který je určen pro větší komerční akce, kterými jsou například koncerty známých českých kapel či větší sportovní akce. Oba amfiteátry mají kapacitu několik set lidí, což je více, než většina okolních obcí může nabídnout. Pro obce jsou tyto akce zdrojem finančních příjmů z pronájmu areálu. Tyto akce nicméně pořádají agentury, které nemusí být pouze lokálními aktéry.

Obr.5 Znázornění počtu obyvatel v obcích a počtu akcí konaných v obci (zdroj: ČSÚ a vlastní data)

Tradiční akce, která se koná v největším počtu obcí, jsou jednoznačně Slovácké hody s právem. Slovácké hody se konají ve 38 venkovských obcích z celkového počtu 45. Obce, ve kterých se hody nekonají, jsou obce populačně poměrně malé a jde například o Hostějov, Stupavu, Svárov a jiné. Dále nejčtenější zastoupení má stavění, popřípadě kácení Máje a také fašank. Tradicí, která se sice stále dodržuje, ale už ne v tolika obcích jako jiné akce, je vynášení Mařeny nebo Moreny či Smrti. Hody jsou obvykle pořádány Tělovýchovnou jednotou obce. Ostatní akce pořádají jiní aktéři kultury, obvykle to jsou však základní nebo mateřské školy a národopisné soubory obce případně zájmové spolky.

Obr.6 Pořádání tradičních hodů s právem v obcích SO ORP Uherské Hradiště (zdroj: ARCDATA ČR, s.r.o. ArcČR 50, vlastní zpracování)

Mezi dalšími tradičními akcemi mají největší zastoupení jarmarky a dílničky, které se konají při různých událostech a během celého roku, proto také mají velkou četnost. Následuje košt slivovice, který se pořádá ve více obcích než košt vína. Košty vína jsou také velmi typické pro Uherskohradištsko, ale konají se zejména v typických vinařských obcích jako jsou například Polešovice, Vážany, Velehrad a Buchlovice. Obvykle se konal v obci jen jeden z těchto koštů. Výjimkou jsou pak obce Traplice, Osvětimany, Jalubí, Bílovice a Salaš, kde se v průběhu roku konaly obě tyto akce. V 13 obcích se také konaly jiné ochutnávky – například v Boršicích ochutnávka burčáků, v Košíkách košt točených piv a košt gulášů. Košty slivovice i vína jsou obvykle pořádány zahrádkáři dané obce.

Četnost konání těchto akcí v roce 2019, ale také konání v předchozích letech, dokazuje jejich oblíbenost mezi obyvateli i jinými návštěvníky. Počet tradičních akcí pořádaných v obci také významně nesouvisí s počtem obyvatel v obci. K zjištění tohoto faktu byl použit výpočet Pearsonova koeficientu, který ukázal hodnotu 0,38.

Tab.2 Tradiční akce, které byly pořádány nejčastěji v SO ORPH Uherské Hradiště

TRADIČNÍ LIDOVÉ AKCE	POČET OBCÍ, VE KTERÝCH SE AKCE KONÁ	TRADIČNÍ (jiné) AKCE	POČET OBCÍ, VE KTERÝCH SE AKCE KONÁ
Slovácké hody	36	Jarmark/dílničky	26
Fašank	23	Košť slivovice	16
Stavění/kácení Máje	20	Košť vína	13
Vynášení Mařeny	9	Jiné ochutnávky pití/jídla	13

Zdroj: vlastní data

V rámci náboženských akcí se nejčastěji konaly Tříkrálové sbírky, které obvykle organizují v dané obci její farnost. Z tradičnějších náboženských akcí se v několika obcích dochovalo velikonoční „hrkání“ nebo „klepání“. Akce se dochovala například v Topolné, Místřicích, Jankovicích, Částkově nebo ve Zlechově. Není proto pravidlem, že by se dochovala pouze v populačně menších obcích, tedy v obcích, kde se lidé pravděpodobně lépe znají a mají k sobě blíže. Třetí nejčastěji konanou náboženskou akcí byly poutě či mše. Příkladem může být pout' k Panně Marii konající se na Velehradě nebo farní pout' v Hostějově. Ve výzkumu se objevují pouze takové mše, které obvykle navštěvují i věřící, kteří nejsou pravidelnými návštěvníky kostela a například nedělních mší. V obcích jsou také k vidění Betlémy s různými zajímavostmi. Například v Boršicích, Podolí, Nedachlebicích a na Modré se konal živý Betlém. Ani u náboženských akcí nehraje podle Pearsonova koeficientu roli populační velikost obce. Výsledek ukázal hodnotu 0,17.

Společenských akcí se v průběhu celého roku 2019 konalo nejvíce. Tedy 323 z celkového počtu akcí 668. Nicméně ale ani přítomnost společenských akcí statisticky významně nesouvisí s počtem obyvatel v obci, což dokázal výpočet Pearsonova koeficientu s výsledkem 0,35. Ze společenských akcí se konalo nejvíce vítání občánků. Tento ceremoniál se konal ve 30 obcích z celkových 43. Vítání se nekonalo například ve Svárově, Sušicích, na Stupavě nebo v Újezdci. Tyto obce jsou spíše obcemi s nižším počtem obyvatel. Časté byly také koncerty a různá zpívání. Koncerty zejména lokálních

nebo národopisných souborů, vánoční či velikonoční koncerty. Například koncert Mistříňanky, Nedachlebjanky, ZUŠ a folklórní festivaly. Obvyklé bylo také společné zpívání koled, Kateřinské zpívání a besídky dětí místních mateřských a základních škol. Poměrně časté byly také maškarní plesy a karnevaly, které jsou spojeny se zimním obdobím. Také tyto akce jsou obvykle pořádány místními školami nebo jinými zájmovými spolky. Poměrně obvyklé jsou plesy SRPŠ či rodičovské. Tyto plesy se však konají zejména v populačně větších obcích – v Babicích, Boršicích, Polešovicích, Traplicích či na Velehradě.

Ze sportovních akcí mají největší četnost specifické aktivity. To jsou aktivity, které jsou přímo typické pro konkrétní obec a v jiných obcích se obvykle nekonají. Některá ze specifických akcí se koná v 18 obcích a pořádají je obvykle zájmové spolky či základní školy. Tyto akce jsou obvykle velkým lákadlem pro obyvatele sousedních obcí. Další častou sportovní akcí jsou výšlapy a pochody, které se konají zejména na Štěpána a na Silvestra. Pro děti se v podzimních měsících organizovaly obecní drakiády. Mezi typičtější sportovní aktivity patří rybářské závody, které se však pořádají pouze v několika obcích, které mají v katastru rybník nebo jinou vodní plochu. Těmito obcemi jsou: Babice, Boršice, Nedakonice, Kostelany nad Moravou, Polešovice a další. Opět populační velikost nemá vliv na přítomnost sportovních ani specifických akcí vliv. Byl proveden výpočet Pearsonova koeficientu, jehož výsledek byl v případě sportovních akcí 0,06 a v případě specifických akcí 0,05.

Tab. 3 Nejčastější náboženské, společenské a sportovní akce konané v roce 2019

NÁBOŽENSKÉ AKCE	POČET OBCÍ, VE KTERÝCH SE AKCE KONÁ	SPOLEČENSKÉ AKCE	POČET OBCÍ, VE KTERÝCH SE AKCE KONÁ	SPORTOVNÍ AKCE	POČET OBCÍ, VE KTERÝCH SE AKCE KONÁ
Tříkrálová sbírka	13	Vítání občánků	30	Specifické akce	18
Velikonoční "hrkání"	9	Koncerty/zpívání	29	Výšlapy/pochody	13
Pout' / mše	8	Maškarní ples/karneval	17	Drakiáda	9
Betlém	5	Ples SRPŠ	13	Rybářské závody	7

Zdroj: vlastní data

V rámci výzkumu bylo také zjišťováno, zda má přítomnost školy v obci souvislost s počtem akcí v obci. Základní škola je jedním z hlavních aktérů lokální kultury v obcích

Uherskohradištska, a často zástupci základních škol či zájmové kroužky, které základní škola zaštiťuje, pořádají během roku řadu akcí. Při sběru dat byly zaznamenány pouze takové školní akce, kterých se mohou zúčastnit i děti či dospělí mimo základní školu – například rodiče jako diváci. V SO ORP Uherské Hradiště je hned několik obcí, které nemají svou základní školu. Jde o nejmenší obce do 1000 obyvatel. Vyskytují se však i obce do 1000 obyvatel, které základní školu mají. Takovými obcemi jsou například Ořechov, Boršice u Blatnice, Osvětimany a Podolí.

K zjištění, zda počet akcí v obci souvisí s přítomností základní školy v obci byl použit výpočet chí-kvadrát testu, který vychází z kontingenční tabulky (tab.4) a jehož výsledek ukázal hodnotu 0,31. Tento výsledek značí, že mezi počtem akcí v obci a přítomností školy obci není statisticky významný vztah.

Mezi akce obvykle pořádané školou patří karnevaly, plesy SRPŠ, drakiády, besídky, dílničky nebo jarmarky, pasování prvňáčků na čtenáře. Přestože základní školy pořádají hned několik akcí během roku, nijak zásadně tento počet nepřevažuje nad počtem akcí pořádaných jinými aktéry lokální kultury v těchto obcích.

Tab.4 Kontingenční tabulka znázorňující přítomnost školy v obci a počet akcí v obci (zdroj: MŠMT, vlastní data)

	1	3	4	5	6	8	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	28	31	Celkový součet
NE	1	1	2	2	1				1	1		1	1			1	3	2			1				18
ANO						3	1	1	1	1	1	2	2	1	2		2	1	2	1		1	2	1	25
Celkový součet	1	1	2	2	1	3	1	1	2	2	1	3	3	1	2	1	5	3	2	1	1	1	2	1	43

Dalším zjišťovaným faktem bylo období s největším počtem konaných akcí v roce 2019. V průběhu roku se konalo množství akcí, které jsou poměrně rovnoměrně rozloženy do všech ročních období. Přesto bylo však zajímavé porovnat měsíc s nejmenším počtem konaných akcí – tedy září a měsíc s nejvyšším počtem konaných akcí, kterým je prosinec. Mezi těmito dvěma měsíci je rozdíl 83 akcí.

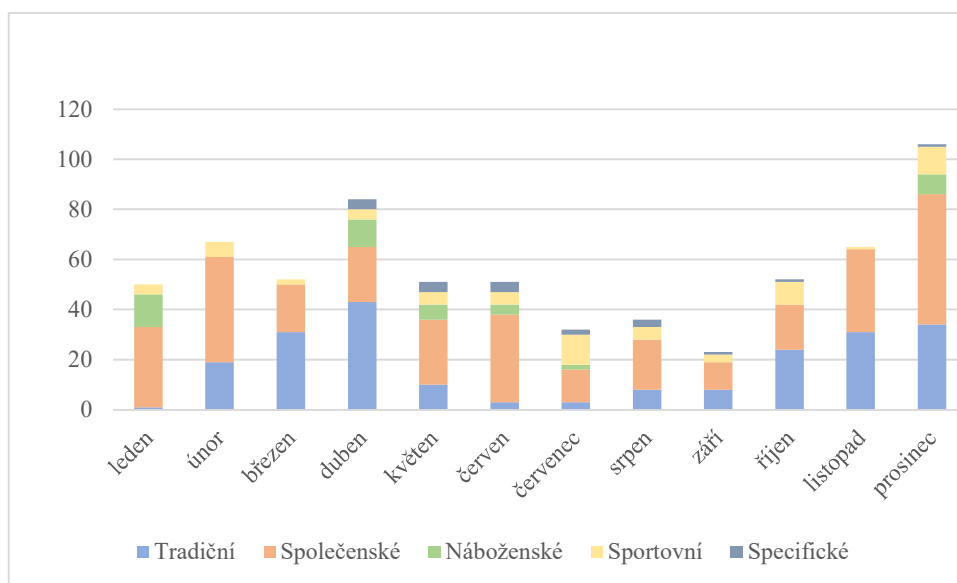
Nejvíce akcí na Uherskohradištsku se konalo během zimních měsíců. Z celkových 668 akcí se v zimním období konalo 223 akcí. Množství těchto akcí je ovlivněno zejména velkým počtem konaných společenských a tradičních akcí.

V zimních měsících jsou typické vánoční besídky a zpívání, plesy a karnevaly. Z tradičnějších akcí pak zabijačky, jarmarky a dílničky. Měsíc prosinec je ze všech měsíců nejbohatší na celkový počet konaných akcí.

Druhou největší četnost mají akce konané v jarních měsících, kterých je celkem 187. Konané akce jsou také většinou tradičnějšího charakteru. Pro toto období jsou typické akce či tradice, které se konají každoročně, jsou poměrně úzce spjaty s folklorem či náboženstvím a podle pověr mají za úkol přivolat jaro. Jde například o fašank, vynášení Morény či stavění Máje. V obcích se objevují i akce spojené s Velikonocemi, například velikonoční hrkání či velikonoční dílničky. Obvyklé jsou také košty a ochutnávky slivovice a vín. Měsícem, který má druhý nejvyšší počet všech akcí, je duben.

Podzimní akce tvoří 21 % z celkového počtu akcí za rok 2019 konaných v SO ORP Uherské Hradiště a akcí bylo celkem 140. Dominantou podzimních akcí jsou bezesporu hody a další akce související s nimi – například zapalování hodů a dozvuky hodů. Pro podzimní období jsou typické drakiády, dýňování, husí hody a časté je také Kateřinské zpívání.

Nejméně akcí bylo zaznamenáno v letních měsících, kdy se konalo 118 akcí. V tomto období se ve venkovských obcích Uherskohradištska nekonaly žádné tradiční akce. Ze sportovních akcí se konaly akce pro cyklisty, rybářské závody nebo jiné různé aktivity. Oblíbené jsou také dětské dny nebo akce k ukončení prázdnin. Z grafu nacházejícího se níže je naopak patrné, že specifické akce se konaly zejména v jarních a letních měsících a jsou tak typické spíše pro příznivější počasí. V historii bylo letní období dobou vyvrcholením zemědělské sezony a žní, proto také nebylo mnoho tradičních akcí, které se mohly na Uherskohradištsku dochovat, nebo které by se dochovaly a daly se dále udržet. Menší množství akcí v letních měsících může být způsobeno právě absencí tradičních akcí.

Obr. 7 Rozdělení akcí dle ročních období (zdroj: vlastní data)

8 DISKUSE

Z výsledků analytické části bakalářské práce vyplývá, že většina obcí ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Uherské Hradiště, je skutečně poměrně bohatá na všechny druhy akcí či tradic. V celkovém souhrnu akcí za rok 2019 je možno vidět akce tradiční, konající se každoročně už několik desítek let a patřící spíše k lidovému folklóru. Ve velkém počtu se ale také konají akce spojené spíše s populární kulturou. Dokazuje to fakt, že obyvatelé venkovských obcí na Uherskohradištsku se stále snaží udržet si jakousi autenticitu – zachovat si vlastní tradice a zvyky, zároveň se ale také snaží držet krok s většími městy.

Jak již bylo uvedeno v teoretické části práce, lidové akce a tradice se obvykle odsouvají do pozadí a může docházet k ochuzování lidové kultury (Patočka, Heřmanová, 2008). Nicméně, jak si lze v tabulce 3 všimnout, v obcích SO ORP Uherské Hradiště, a tedy v oblasti Dolňácka, četnost některých tradičních akcí převyšuje četnost jiných kulturních akcí patřících spíše k populární masové kultuře. Nehmotná kultura v této oblasti je velmi živá, zejména díky aktérům lokální kultury v obcích. V dokumentu Koncepce rozvoje kultury v Uherském Hradišti jsou vyjmenováni hlavní aktéři lokální kultury na Uherskohradištsku, mezi které patří: místní zájmové organizace a spolky – hasiči, zahrádkáři a myslivci, zájmové kroužky nejen pro děti – například národopisné soubory, církve a také konkrétní aktivní jednotlivci, kteří mají zájem na udržení kultury v konkrétní obci. Jak uvádí ve své práci Romanová (2011), komerční akce, jakou jsou košty, plesy a koncerty tvoří významný zdroj příjmů pro činnost spolků, které pořádají tyto kulturní akce.

Z analytické části práce také vyplývá, že počet společenských a kulturních akcí konaných v obcích SO ORP Uherské Hradiště nesouvisí s populační velikostí obce. Důležitou roli tak v počtu akcí v obci hraje pravděpodobně lidský faktor – angažovanost a ochota lidí organizovat a účastnit se akcí. Určitou roli může hrát také spjatost lidí s obcí či celým územím Uherskohradištska. Tento fakt může být podpořen výzkumem od Bachanové (2018), která ve svém výzkumu týkající se identity obyvatelstva regionu Ostrožska – Veselska uvádí, že většina respondentů cítí kladný vztah k regionu, kde žije a oceňuje i tradice a zvyky, které se stále dodržují. Většina jejích respondentů se proto také účastní některé z akcí konaných v regionu. Také Sečková (2007) zmiňuje ve své

práci důležitost identity či spjatost s územím pro zachování lokální kultury i tradic a zvyků.

Akcí, která se konala v největším počtu obcí, jsou hody s právem. Jde o tradiční každoroční událost zcela typickou pro obce Uherskohradištska a často je také nejvýznamnější událostí v roce. Oblíbenost hodů mezi obyvateli také dokazuje Bachanová (2018), která se ve svém dotazníku ptala respondentů, jakou kulturní akci navštěvují. Starší i mladší respondenti označili hody jako nejčastěji navštěvovanou akci.

Dalšími poměrně významnými akcemi pro oblast Uherskohradištska jsou akce spojené s vinařstvím. Vinařství je neopomenutelnou částí lokální kultury, což také zmiňuje Sedlářová (2018), která se ve své práci zabývala vinařským cestovním ruchem v Uherském Hradišti. Autorka představila řadu vinařských akcí, které se mnohdy konají nejen v Uherském Hradišti, ale také ve venkovských obcích nacházejících se v okolí Uherského Hradiště, kterými se zabývá i tato práce. V analytické části práce autorka dokazuje oblíbenost těchto akcí návštěvníky. Vinařské akce konané ve venkovských obcích se však obvykle svou velikostí nemohou rovnat akcím, které se konají přímo v Uherském Hradišti. Ovšem jak Sedlářová (2018) také naznačuje, obyvatelé těchto okolních obcí a vinaři samotní, mají jistou míru participace i na některých větších akcích pořádaných v Uherském Hradišti. Autorka dále zjistila absenci vinařských akcí v červnu, červenci, srpnu a také v prosinci, což dokazují také sesbíraná data použitá v této práci. V letních měsících se skutečně příliš vinařských akcí nekoná ani ve venkovských obcích. Výjimkou je pak typicky vinařská obec Polešovice, ve které se v srpnu konají vinařské akce dvě – zarážení hory a TOP víno Slovácka. V prosinci pak tvoří výjimku opět Polešovice a také Boršice. V obou obcích se koná svěcení vína.

Také přítomnost školy v dané obci významně neovlivňuje počet akcí. Přestože je základní škola jedním aktérů kultury v obci a pod záštitou školy funguje mnohdy několik zájmových kroužků pro děti, nepřesahuje počet akcí pořádaných školou počet akcí pořádaných jinými aktéry kultury v obci. Dokument Koncepce rozvoje kultury v Uherském Hradišti (2007) uvádí jako jeden z cílů větší prohloubení spolupráce mezi ostatními aktéry kultury. Také ve venkovských obcích by tento návrh pravděpodobně mohl vést ke zvýšení atraktivnosti mládeže nejen tradiční kultury a také celkově k udržitelnější kultuře ve venkovských obcích Uherskohradištska.

Akce jsou během celého roku poměrně dobře a rovnoměrně rozprostřeny. Zejména pak kvůli specifickým sezónním akcím, kterými jsou například fašank, plesy, akce spojené s Velikonocemi a Vánoce. Konaly se však i takové akce, které se mohou konat kdykoliv během roku – například vítání občánků, koncerty a některé ze sportovních akcí a na žádnou konkrétní dobu v roce nejsou vázány. Nejvíce akcí se tak konalo v zimních měsících právě díky událostem, které se vážou k Vánocům nebo se typicky konají v zimním období.

9 ZÁVĚR

Hlavním cílem bakalářské práce bylo zhodnotit roli kulturních a společenských akcí pořádaných ve venkovských obcích ve správním obvodě obce s rozšířenou působností Uherské Hradiště.

Praktická část byla sestavena na základě vlastních sesbíraných dat ze 43 venkovských obcí Uherskohradištska. Z analytické části vyplývá, že celkový počet všech akcí pořádaných ve venkovských obcích SO ORP Uherské Hradiště nesouvisí s populační velikostí obce. V některých populačně menších obcích se konal podobný počet akcí jako v některých populačně větších obcích. U počtu jednotlivých typů akcí a počtu obyvatel v obci nebyl zaznamenán významný vztah.

Dále bylo zjišťováno, zda souvisí přítomnost základní školy v obci s celkovým počtem pořádaných akcí v obci. Na základě výpočtů bylo zjištěno, že mezi proměnnými není významný vztah. V populačně menších obcích, které nemají vlastní základní školu, nebyl zaznamenán úbytek akcí. Mnohdy se v obci konalo více akcí než v podobně populačně velké obci, která vlastní základní školu má.

Posledním dílčím cílem bylo zjistit frekvenci a intenzitu pořádaných akcí v roce. Z analýzy vyplynulo, že akce jsou poměrně rovnoměrně rozmístěny během celého roku. Přesto lze pozorovat značné rozdíly v počtu akcí ve vybraných měsících. Takovýmto příkladem je září a prosinec, mezi kterými velký rozdíl. Také je patrné, že mezi měsíce, které jsou nejspíše příliš bohaté na společenské či kulturní akce, patří letní měsíce. Naopak obdobím, které má největší četnost pořádaných akcí, jsou zimní měsíce.

V budoucnu by mohlo být přínosné zhodnocení kulturních akcí a porovnání zjištěných poznatků s jinými národopisnými oblastmi České republiky, ať už v dalších podoblastech Slovácka nebo také národopisných oblastech nacházející se v Čechách. Dále by také bylo zajímavé porovnat data v rámci zachování kulturního dědictví po pandemii, která veškerý kulturní a společenský život omezila.

10 SUMMARY

The main aim of this bachelor thesis was to evaluate aspects of culture and social events in the rural municipalities of Uherské Hradiště region.

Uherské Hradiště region is situated in the cultural subregion Dolňácko which is one of the main parts of the cultural region Slovácko. Local culture is rather live there, but inhabitants should take care of the traditional part of the culture and protect it in the right way to keep it for other generations of the inhabitants. Local intangible culture consists of social and culture events and these events form significant part of the economic development of rural municipalities. Organizing events helps to develop the clubs and organizations.

Bachelor thesis consists of two parts. Theoretical part briefly describes cultural region Slovácko, the region Uherské Hradiště and the term culture. Research is based on primary and secondary data. Primary data was collected from each municipal's website. Data were then sorted according to the typology that divides events by the type of the event on traditional, social, religious, sports and specific.

It was found out that the number of inhabitants in the municipality have no connection to the number of events hold in the municipality. The number of events is rather connected to the active inhabitants that want to take part in the events and to willingness of inhabitants to organize the events and keeping the traditions. The research also showed that there is no connection between presence of the primary school in the municipality and the number of events hold in the municipality. That means – school is in not the minor institution or organization that holds the events in the municipality. All the events are hold equally during the whole year. However, cultural and social events were held in winter months more than in any other part of the year. The lowest number of events was held in summer months.

11 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Bachanová, Š.** (2018): Regionální identita mikroregionu Ostrožsko-Veselsko. Olomouc, diplomová práce. Univerzita Palackého.
- Balej, M., Jeřábek, M.** (2004): Geografický pohled na současné Česko. Ústí nad Labem: Univerzita J.E. Purkyně v Ústí nad Labem, Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:bde84660-48dc-11e6-beb0-001018b5eb5c>
- Hartl, P., Hartlová, H.** (2000): Psychologický slovník. Praha: Portál, Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:7c3f80a0-0610-11e8-9854-5ef3fc9ae867>
- Heřmanová, E., Chromý, P. a kol.** (2009): Kulturní regiony a geografie kultury. Praha: ASPI.
- Chromý, P., Jančák, V., Marada, M., Havlíček, T.** (2011): Venkov – žitý prostor: regionální diferenciacie percepce venkova představiteli venkovských obcí v Česku. Geografie, 116(1), 23–45.
- Jajncář, J.** (2000): Lidová kultura na Moravě. Strážnice: Ústav lidové kultury, Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:49be1ced-fd9e-4df0-9516-727adaba26e9>
- Jančář, J.** (2011): Proměny Slovácka: (lidová kultura – od feudálního poddanství k postmodernímu společenství). Strážnice: Národní ústav lidové kultury Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:2d175040-c4a5-11e7-a351-005056825209>
- Lacina, K., Sekerka, B.** (2008): Regiony v aktivitách států na počátku 21. století. Kunovice: Evropský polytechnický institut
- Maier, K.** (2012): Udržitelný rozvoj území. Praha: Grada.
- Perlín, R., Kučerová, S., Kučera, Z.** (2010): Typologie venkovského prostoru Česka. Geografie, 115, č. 2, s. 161–187.
- Patočka, J., Heřmanová, E.** (2008): Lokální a regionální kultura v České republice. Kulturní prostor, kulturní politika a kulturní dědictví. Praha: ASPI.
- Romanová, L.** (2012): Kulturní život v Uherském Hradišti – analýza a perspektivy. Brno, diplomová práce. Masarykova univerzita.
- Sečková, L.** (2007): Slovácko a Moravští Slováci – pokus o vymezení pojmu. Olomouc, diplomová práce. Univerzita Palackého.
- Sedlářová, V.** (2018): Vinařský cestovní ruch v Uherském Hradišti. Olomouc, diplomová práce. Univerzita Palackého

Tarcalová, L. (2008): Hody s právem na Uherskohradištsku. Uherské Hradiště: Slováké muzeum v Uherském Hradišti.

Toušek, V., Kunc, J., Vystoupil J., a kolektiv (2008): Ekonomická a sociální geografie. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk

Vencálek, J. (1999): Slovácko: geografie místního regionu pro základní školy. Český Těšín: Olza.

Vondrušková, A., Vondruška, V., Jeřábek, J. (1988): Tradice lidové tvorby: lidová hmotná kultura v Čechách a na Moravě. Praha: Artia,
Dostupné také z: <https://ndk.cz/uuid/uuid:9b114fd0-cbe1-11e3-bb44-5ef3fc9bb22f>

Zemánek, L. (2003): Náš venkov a lokální kultura. Geografické rozhledy, 13(2), 48–49.

SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

Charakteristika SO ORP Uherské Hradiště. *Český statistický úřad* [online]. 27.02.2014 [cit. 2021-02-22]. Dostupné z:

https://www.czso.cz/csu/xz/charakteristika_so_orp_uherske_hradiste

Koncepce rozvoje kultury v Uherském Hradišti. In: *Uherské Hradiště* [online]. 03.07. 2019 [cit. 2021-04-20]. Dostupné z: <https://www.mesto-uh.cz/file/1657/>

Počet a věkové složení obyvatel k 31. 12. podle obcí. *Český statistický úřad: Veřejná databáze* [online]. 2019 [cit. 2021-04-07]. Dostupné z:

https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/cs/index.jsf?page=vystup-objekt&pvo=DEM03a&z=T&f=TABULKA&skupId=526&filtr=G%7EF_M%7EF_Z%7EF_R%7EF_P%7E_S%7E_U%7E421-411_null_&katalog=30845&pvo=DEM03a&pvokc=65&pvoch=7207&c=v3~2__RP2019MP12DP31#w=

Rejstřík škol a školských zařízení. *Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy* [online]. [cit. 2021-03-30]. Dostupné z: <https://rejstriky.msmt.cz/rejskol/>

UNESCO a NÚKL. Národní ústav lidové kultury [online]. Strážnice [cit. 2021-02-09]. Dostupné z: <http://www.nulk.cz/nulk/unesco/>

Vyhláška č. 388/2002 Sb. vnitřní o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností, *Ministerstvo vnitra*, 2002 [cit. 8.2. 2021]. Dostupné z: <https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=388&r=2002>

PŘÍLOHY

Tab.1 Seznam venkovských obcí a počty akcí podle typologie

Název obce	Tradiční akce	Společenské akce	Náboženské akce	Sportovní akce	Specifické akce	Celkem
Babice	4	7	2	2	0	15
Bílovice	5	7	1	2	1	16
Boršice	8	16	1	2	1	28
Boršice u Blatnice	5	14	1	1	0	21
Břestek	5	9	0	2	0	16
Březolupy	5	7	1	5	0	18
Buchlovice	10	12	1	3	2	28
Částkov	6	9	1	2	1	19
Hostějov	1	2	1	0	0	4
Huštěnovice	8	9	1	0	0	18
Jalubí	5	3	0	0	0	8
Jankovice	5	6	1	1	0	13
Kněžpole	4	4	3	1	0	12
Kostelany nad	7	10	3	1	0	21
Košíky	4	1	0	0	0	5
Kudlovice	4	9	1	0	0	14
Medlovice	1	2	1	1	0	5
Mistřice	3	4	1	0	0	8
Modrá	2	3	1	0	0	6
Nedachlebice	6	11	2	1	0	20
Nedakonice	3	5	0	1	0	9
Ořechov	9	8	0	3	0	20
Ostrožská Lhota	5	7	3	0	0	15
Ostrožská Nová Ves	5	12	0	0	0	17
Osvětimany	6	10	1	3	0	20
Podolí	6	9	3	4	0	22
Polešovice	9	8	2	3	1	23
Popovice	7	19	1	3	1	31
Salaš	6	11	0	6	1	24
Staré Hutě	0	0	0	0	1	1
Stříbrnice	7	7	0	4	2	20
Stupava	3	0	0	0	0	3
Sušice	7	7	0	1	0	15
Svárov	1	8	1	1	1	12
Topolná	10	9	1	3	2	25
Traplice	6	7	1	2	0	16
Tučapy	8	7	1	3	1	20
Tupesy	3	7	1	1	1	13
Újezdec	3	5	0	1	1	10
Vážany	4	14	0	1	1	20
Velehrad	4	11	5	0	2	22
Zlámanec	1	2	0	1	0	4
Zlechov	4	5	1	1	0	11
Celkem	215	323	44	66	20	668

Tab. 2 Seznam venkovských obcí a počty akcí podle měsíců

Název obce	Leden	Únor	Březen	Duben	Květen	Červen	Červenec	Srpen	Září	Říjen	Listopad	Prosinec
Babice	2	2	1	3	2	1	0	0	0	1	0	3
Bílovice	3	3	2	1	2	1	0	0	0	0	4	0
Boršice	3	1	2	4	0	1	1	2	1	3	4	6
Boršice u Blatnice	3	1	2	2	1	2	0	1	0	2	4	3
Břestek	1	4	2	2	1	1	0	0	1	2	2	0
Březolupy	1	1	1	0	3	1	0	1	3	2	1	4
Buchlovice	0	1	3	2	4	3	2	3	0	1	2	7
Částkov	1	2	1	3	2	1	2	1	0	1	1	4
Hostějov	0	0	0	0	1	0	0	1	1	0	0	1
Huštěnovice	0	2	2	3	1	1	1	0	2	0	3	3
Jalubí	1	1	2	0	0	1	0	0	1	0	1	1
Jankovice	0	1	2	3	1	1	1	2	0	0	1	1
Kněžpole	1	0	1	2	0	0	1	0	1	3	1	2
Kostelany nad	2	1	2	4	1	2	0	1	1	0	1	6
Košíky	0	0	0	1	2	0	0	0	0	1	0	1
Kudlovice	0	2	0	2	1	0	0	1	0	1	4	3
Medlovice	0	0	0	2	0	1	0	1	0	1	0	0
Místrice	2	1	0	2	0	0	1	0	0	1	0	1
Modrá	0	0	1	0	1	1	1	1	0	0	0	1
Nedachlebice	3	3	1	1	0	4	1	2	1	1	1	2
Nedakonice	0	1	1	0	0	1	2	1	0	2	1	0
Ořechov	1	3	0	1	2	1	1	1	1	3	5	1
Ostrožská Lhota	1	3	3	2	1	1	1	0	0	0	1	2
Ostrožská Nová Ves	2	0	2	4	3	2	2	0	0	1	0	1
Osvětimany	2	3	3	2	0	2	2	2	0	1	1	2
Podolí	4	2	3	2	1	1	0	1	0	2	1	5
Polešovice	2	2	1	1	2	2	2	2	0	2	3	4
Popovice	2	4	2	4	4	1	2	0	2	2	2	6
Salaš	1	1	0	3	1	3	3	1	2	3	2	4
Staré Hutě	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Stříbrnice	1	4	2	2	1	2	0	1	0	2	2	3
Stupava	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1
Sušice	0	2	2	2	1	1	1	1	0	2	2	1
Svárov	0	2	0	2	2	2	1	0	0	1	1	1
Topolná	2	1	2	4	2	0	0	2	2	3	3	4
Traplice	1	5	2	3	0	1	0	0	0	2	1	1
Tučapy	0	1	0	1	1	2	1	3	2	2	0	7
Tupesy	1	0	1	1	1	0	0	0	0	3	1	5
Újezdec	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	2	2
Vážany	2	2	1	5	2	1	0	2	1	0	1	3
Velehrad	4	3	2	4	3	2	1	1	0	0	1	1
Zlámanec	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1
Zlechov	0	1	0	2	0	0	0	0	1	1	4	2